

Lora Martin

M uškarac (oko 35 godina) prilazi novogradnji i ulazi u zgradu. Vrata mu otvara Lora Martin koja je otprilike njegovili godina. Odmah ju grli gotovo naveljujući na nju.

Lora: "Moramo razgovorati."

Goran (ne odustajući od grljenja): "Prvo ovo. Poslije ćemo razgovorati."

Lora: "Ne!"

Goran: "Da!"

Lora: "Ne!"

Goran (ljubeći joj vrat): "Da"

Lora (sve tiše): "Ne."

Kožarićeva skulptura "Spaljeno sunce" okreće se, a nakon toga Lora Martin u polupraznom tramvaju pada u nesvijest. Još u svojoj polubudnoj svijesti vidi sebe kako šeće Bogovićevom ulicom. Dočazi do "Spaljenog sunca", iz ruksaka vadi veliku zemljopisnu kartu svijeta, raširi ju I počne trgati po sredini. Pas na uzici laje na nju.

U predvorju "Kinoteke" Lora Martin (kao novinarka) I poznati filmski kritičar razgovaraju o pulskom festivalu 1997. G.

Lora: "Rezimirajte nam ukratko prikazano na Puli '97."

Kritičar: "Ovogodišnja Pula znači smjenu generaciju I uspostavu novog "mainstreama" u hrvatskom filmu. Pri tome mislim na mladi pulski trojac, filmove "Rusko meso", "Mondo Bobo" I "Puška za uspavljivanje".

Lora: "U njima se otkrivaju nova filmska usmjerenja, strasti I senzibiliteti. Što novo donosi Rušinovićev film?"

Kritičar: "Prije svega on se drugačije odnosi prema uvrije-enoj ratno – filmskoj tematici. Općenito domovinski rat u ovogodišnjim filmovima postoji samo kao neizravna kulisa unutar koje se zbiva fabula. Primjerice, u "Mondu Bobu" ona obiluje brojnim nelogičnostima. Glavni junak naizgled nemotivirano, u sekundi, postaje duga osoba pošto je ubio."

Lora: "On nas podsjeća na brojne hrvatske mladiće koji su se iz rata vratili promijenjeni."

Kritičar: "Da, jer im se pod kožu zavukla psihoza ratnog baruta. No, sva tri spomenuta filma neprimjetno se naslanjavaju na tradiciju hrvatske fantastične proze u kojoj se vješto isprepleću mitska I zbiljska motivika."

U polupraznom tramvaju visoki, izrazito mršavi muškarac podiže glavu onesviještene Lore, stavlja ju na svoja koljena, pljuska ju. To hladno promatra tinejder duge kose, koji sluša walkman I lista bilježnicu očito iz hrvatskog jezika. Profesorica **Dubravka F.** objašnjava muškom srednjoškolskom razredu zajapurena stoeći pred pločom: "Nadrealizam se izravno nastavlja na dadaizam koji je izgrađen na rušenju svake tradicije. Koristi se crnim humorom, porugom, ironijom. Ironizira čak I sam sebe. Velika besmislice, izaziva pogrde publike... Ante (onaj iz tramvaja) izvadi slušalice iz ušiju." Ante vadi slušalice.

Ante (u tramvaju) bulji u onesviještenu Loru kimajući glavom u ritmu muzike koju sluša. Mršavi muškarac mu grubo vadi slušalice iz ušiju. Vraća pogled na bilježnicu. **Dubravka** (u razredu): "Nadrealisti su progovarali logikom sna, u književnost su unijeli metodu automatskog pisanja."

Pored skulpture "Spaljeno sunce" Lora I dalje trga kartu svijeta. U prolazu je pogleda markantan muškarac pedesetih godina. Prilazi joj kloštar. Gleda ju, a onda ugledavši njezin ruksak na podu, otvara ga I bježi s novčanikom. Lora trga kartu.

Lora (u "Kinoteci"): "Na koji način zavređuje pozornost Tadićev film?"

Kritičar: "Treća žena" zavređuje pozornost kao remake Wellsovog filma, kao triler čije odrednice redatelj preispituje i kao djelo koje treba misliti izvan našeg započetog razmišljanja o pulskom trojcu, jer je Zoran Tadić majstor filmskog ritma I uklapanja radnje u zagrebačku sredinu."

Lora promatra rastrganu kartu. Prilazi joj plavokosi dječak (koji je sve to gledao s majkom) I pridružuje joj se u trganju karte. Nailazi drugi pas I njuška rastrganu kartu, Loru I dječaka kojega sad majka odvodi.

Lora u tramvaju polako otvara oči. Mršavi muškarac ju podiže s poda I pomaže joj sjesti na stolac.

Lora I Goran ljube se u stanu. **Goran:** "Imaš lijepo lice, jako lijepo lice." Padaju na krevet. **Lora:** "Tko si ti?" Gledaju se. (...)

U tramvaju se gledaju Lora I muškarac koji joj je pomogao. **On:** "Jeste dobro?" **Lora:** "Hvala Vam ko bratu." Opet klone. Mladić (s walkmanom) ustaje I izlazi iz tramvaja. Onesviještena Lora naslonjena je na tramvajsko staklo.

Dvojica mladića (studenti) prolaze smijući se I rugajući se Lori koja slaže komadiće karte svijeta po podu. Naiđe I Ante koji nogom razgrne složjeni dio karte svijeta.

Ljubavni prizori Lore i Gorana iz stana.

U tramvaju je Lora onesviještena, ali polako se vraća k sebi. Nepoznati muškarac vadi mobitel I zove hitnu pomoć. Lora se potpuno razbudi, uzima mu I isključuje mobitel blago govoreće: "Hvala ti ko bratu." Na Trgu bana J. Jelačića Lora silazi iz tramvaja. Dolazi do skulpture u Bogovićevoj. Ususret joj dolazi Goran. Pravi se kao da ga ne vidi, mimoilazi ga kao da je stranac I kreće prema "Spaljenom suncu". Goran se okreće za njom, a nakon toga se skulptura zavrti u njezinom subjektivnom kadru. Potom dva psa njuškaju komadiće rastrgane karte svijeta. Zatamnjenje.